

Opis skladbe $E=mc^2$

$E=mc^2$ je skladba za solo klavir, katere inspiracija nastanka je slavna enačba Alberta Einsteina, ki jo pretvarja v glasbeni, simbolni in filozofski jezik. Uvodna motivika temelji na tonskem vzorcu, izpeljanem iz fizikalnih simbolov: E (energija), dvakratni c (svetlobna hitrost) in m (masa), ki se v skladbi prevede v Es kot tretja stopnja. Iz začetnega zvena atomov, »ničnosti«, kjer se zvočni material le nakazuje kot zametek energije, skladba postopoma pridobiva obliko, maso in moč. Različni motivi slikajo raznovrstne oblike življenja. Razvija se v tonalnost, ritmično, harmonsko, melodično in dinamično jasnost, moč notranjega izraza pa se oblikuje in gradi dokler ne doseže vrhunca mogočnosti – zvočnega utelešenja preobrazbe energije v materijo. Zaključek prinese razkroj te materije, vračanje v neotipljivo, kjer se prvotna tema pojavi kot reminiscenca – spremenjena skozi izkušnjo lastnega procesa (v filoz. – skozi izkušnjo lastnega življenja). Delo tako ni le raziskava fizikalnega principa, temveč tudi kontemplacija o življenjskem ciklu: o nastanku, obstoju in transformaciji, ki presega fizično.

